

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

16. de partibus pœnitentiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

mortua: quia hi peccando priora bona irrita fecerunt. Hæc sicut peccando fuerunt irrita, ita per pœnitentiam reuiuiscunt, & ad meritum æternitatis prodesse incipiunt. Potest etiam intelligi de operibus bonis in mortali factis: quæ à Deo dicuntur remunerari & non dari obliuioni: non quòd proficiant ad vitam æternam, sed ad tolerabilius supplicium sentiendum.

DE POENITENTIA QVO
ad partes suas integrales.

DISTINCT. Decimæ sextæ
CAP. Primum.

Pœnitentia integratur contritione, confessione, & satisfactione.

*Pœnitentia
integratur
finita
244. b.*

f. 250. a. b.

CHrysoft. Perfecta pœnitentia cogit peccatorem omnia libenter ferre. In corde eius contritio, in ore confessio, in opere tota humilitas. Hæc est fructifera pœnitentia: vt sicut Deum tribus modis offendimus. scilicet corde, ore, & opere (Sunt enim tres peccati differentie, ait August.) ita tribus modis satisfaciamus. Compunctio nobis comendatur, ibi: Scindit & eorda vestra. Confessio ibi: Iustus in principio sermonis accusator est sui. & ibi, Effundite coram illo eorda vestra. & iterum, Confitemini alterutrum peccata vestra. Satisfactio à Io-

*de pe.
di. 1. 6.*

perfe-

ta pe.

de ser.

in mō-

te. li. 1.

lacl. 2.

Pro. 18.

Psal. 61.

Iac. 5.

mat 13.

de ver.

et fal.

pœnit.

cap. 14.

Mat. 3. hanc præcipitur, ubi ait: Facite fructus di-
de. ve. gnos pœnitentię: scil. ut sec. qualitatem cul-
co. fal. pœ. sit qualitas & quantitas pœnæ, ut dicit
pœnit. August. Pertractet, inquit, secum quàm mul-
ca. 14. ticipi actione vitij delectabiliter peccavit.

lamb. 2. Omnis ista varietas confitenda est & de-
flenda, ut cum cognoverit quod peccatum
est, citò inueniat Deum sibi propitium. In
cognoscendo augmentum peccati, inueniet
cuius ætatis fuerit, cuius sapientiæ & ordi-
nis. Defleat enim, quoniam offendens in
vno factus est omnium reus, tum quia in-
gratus, tum quia omnis virtus patitur detri-
mentum ab vno vitio. Ponat se omnino in
iudicio & potestate sacerdotis, nihil sui re-
feruans sibi: ut omnia eo iubente paratus sit
facere pro accipienda vita animæ, quæ fa-
ceret pro vitanda corporis morte. Et sicut
sunt fructus aliqui digni pœnitentiæ, ac ve-
ra satisfactio: ita sunt & fructus indigni, &
falsa satisfactio: ut eorum qui officia sua si-
ne peccato exercere non possunt. sicut do-
cet Gregor.

de pœ.
di. s. c.
falsas.

CAP. Secundum. Triplex est ge-
nus pœnitentiæ.

TRIBUS modis agitur pœnitentiæ, ante
baptismum scil. de prioribus peccatis,
post baptismum, de grauioribus quæ
post committuntur: & de venialibus, quæ est

II

cura
vina

Inquisitio
diligens ad
confitendum
necessaria.

f. 2. d. a. l. 1.

si mi l.

signi
fandi indigni
pœni
libri.

E P I T O M E

de quodam die
 A humilium & perfectorum, ut dicit August. *art. 2.*
 De prima aiebat Petrus: Pœnitentiam agite, & baptizetur vnusquisque vestrum in nomine domini, &c. Est etiam pœnitentia bonorum & humilium fidelium penè quotidiana, in qua pectora tundimus, dicentes: Dimitte nobis debita nostra. Neque ea dimitti à nobis volumus, quæ dimissa nobis in baptismo non dubitamus: sed illa, quæ humanæ fragilitati quanuis parua, tamen crebrò subrepunt: quæ si collecta contra nos fuerint, ita nos grauabunt & oppriment, sicut vnum aliquod grande peccatum. Quid enim interest ad naufragium an vno grandi fluctu nauis operiatur & obruatur, an paulatim subrepens aqua in sentinam per negligētium culpam impleat nauem, & submergatur? &c. *de me. pœn. cap. 2. mat. 6.*

Peccata venialia multiplicata mortale gignunt.

251. b. l. 10
 CAP. Tertium. Venialibus satisfit per orationem dominicalem.

cap. 71.
 August. in Enchirid. De quotidianis & breuibus leuibisque peccatis, sine quibus hæc vita non ducitur, quotidiana fidelium oratio satisfacit. Eorū enim est dicere, Pater noster qui es in cælis, &c. Delet enim hæc oratio minima & quotidiana peccata, &c. Sicut veraciter dicitur, dimitte nobis debita nostra: ita & veraciter dicatur, Sicut & nos dimittimus debi- *mat. 6.*

toribus, id est sic fiat quod dicitur: quia & ipsa eleemosyna est, veniam petentibus omnino ignoscere. Ex iis iam facile est intelligere, quæ pro venialibus sit exhibenda satisfactio. Sufficit enim dominica oratio cum ieiunio & eleemosyna: sic tamen ut præcedat confessio aliquantula, & addatur confessio, si adsit facultas.

f. 251. l. 10.

DE CONFessione SACRAMENTALI.

DISTINCT. 17. CAP. Primum.

Peccata remittuntur contrito cum sola confessione & satisfactione sacramentali in voto.

Dicunt quidam sine confessione oris & satisfactione operis neminem à peccato mundari, si tempus illa faciendi habuerit. Alij verò dicunt ante oris confessionem & satisfactionem in cordis contritione peccatū dimitti à Deo: si tamen votum cōfitendi habeat. unde Proph. Dixi, cōfitebor domino aduersum me iniustitiam meā, &c. Quod exponens Cassiod. ait: Magna Dei pietas, qui ad solā promissionē peccatū dimiserit. votū enim pro operatione iudicatur. & alibi, Quacūq; hora ingemuerit peccator, vita viuet, &c. Quid ergo super his sentiendum? Sanè dici potest, quòd sine oris confessione, & solutione pœnæ exte-

1ª oratio.
259 a

2ª Confessione in voto.
f. 248. b.
174. a.

3ª Peccata
in voto.
170. a.